

ע"פ 8861/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו בית משפט לעורורים פליליים

ע"פ 8861/20

כבוד השופט י' עמיות
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט ד' מינץ

לפני:

פלוני

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המוחזק בbear
שבע בתפ"ע 61484-12-19. מימיים 21.10.2020
שניתן על ידי כב' סג"נ נתן זלוט'ובר וכב' השופטים
דינה כהן ודניאל בן טולילה

י"ד בכסלו התשפ"ב (18.11.21)

תאריך הישיבה:

עו"ד נעם בונדר
עו"ד סיגל בלום
עו"ס ברכה ויס

בשם המערער:
בשם המשיבה:
בשם שירות המבחן:

פסק דין

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתפ"ח"ע 19-12-61484 (כבוד השופטים נ' זלוצ'ובר (סג"נ), ד' כהן-ד' בן טולילה) מיום 21.10.2020, בגין נדון המערער לשמונה שנות מאסר, בניינו ימי מעצרו; הפעלת עונש מאסר מותנה של 4 חודשים מאסר במצטבר לעונש המאסר; מאסרים מותנים; ופייצוי למתלונת בסך של 50,000 ש"ח.

פרטי ההליך בבית המשפט המחוזי

1. המערער הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ניסיון למעשה סדום, מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 16 שלא בהסתמכת החופשית (עבירה לפי סעיפים 347(ב) יחד עם 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) וסעיף 25 ועבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשיין, התשל"ז-1997) ובעבירה של הפרת צו פיקוח (לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ה-2005 (להלן: **חוק הפיקוח**)).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, פנה המערער לקטינה בת חמוץ, הוליך אותה למבואה המוצאה מאחוריו מבנה ציבורי גדול, ובתואנה של משחק חשף בפניה את איבר מינו, ביקש ממנה לגעת באיברו, שם אותו על שפתיה וביקש ממנה "שתעשה לו כמו סוכריה", אולם הקטינה סירבה וscrabrat את פיה והמערער אונן בפניה עד הגיעו לסייע מני. לאחר מכן, אמר המערער לקטינה שלא קרה דבר והורה לה לחזור לביתה. מעשים אלו בוצעו כאשר המערער נתן לצו פיקוח ומעקב שהוטל עליו מכוח **חוק הפיקוח**.

3. בגזר דין העמיד בית משפט קמא את מתחם העונש ההולם על מאסר לתקופה של חמוץ עד תשע שנים. בקביעה זו הובאו לידי ביטוי העריכים החברתיים המוגנים ומידת הפגיעה הగבוה בהם; עונשי המינימום הקבועים לצד עבירה של מעשה מגונה, בה הורשע המערער; ביצוע העבירות בצהרי היום בלבד בעיר, תוך ניצול מחפיר של תמיינות פעוטה חסרת ישע בת 5, מתוך מחשבה תחילה, אשר רק בשל התנהלותה נותר מעשה הסדום שביקש המערער לבצע בה בבחינת ניסיון בלבד, ונקייטת התנהגות מניפולטיבית, וכל זאת - בעודו מצוי תחת צו פיקוח בסמוך לאחר שנייתן, בגין נאסר עליו, בין היתר, ליצור קשר עם קטינים או לשחות בחברתם שלא בנסיבות אדם בגין המודע לעבירה ולמגבלה ואשר אושר על ידי קצין פיקוח. כן הובא בחשבון הנזק החמור שנגרם לקטינה, הסובלת מתסמים פוטט טראומטיים, ולמשפחה, והדרך הארוכה לשיקומה כפי שעלה מתחקיר נגעת העבירה.

4. בקביעת עונשו של המערער בתוקן מתחם העונש, נשלכו הודהתו, על החיסכון בזמן שיפוטי הכרוך בה וחרטתו המילולית, שלא נלווה לה נטילת אחריות של ממש, כעולה מדברי המערער לשירות המבחן כמו גם לבית המשפט; עברו הפלילי המכבייד, הכול עשר הרשעות קודמות רובן ככולן נוגעות לעבירותimin' מין בקטינים ומעשיים מוגנים בפומבי; העדר הרתעה חרף עונשי המאסר שריצה המערער לאורך השנים; העדר המלצה טיפולית מצד שירות המבחן; קיומים של גורמי סיכון ממשמעותיים רבים בעניינו של המערער, לרבות עמדותיו הקורבניות, שאף הובעו גם בפני בית המשפט קמא; הערצת שירות המבחן כי רמת הסיכון הנש��פת ממנו להtanegot מינית פוגענית היא גבוהה; וביצוע העבירות זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר בעוד צו פיקוח ומאסר מותנה תלויים ועומדים נגדו.

על רקע כל אלו, קבע בית המשפט כמו כי אין דרך אמיתי להרטיע את המערער ובענישתו יש לשים דגש על שיקולי המניה והגמול, ולא על שיקולי הרטעת היחיד, ונגזרו עליו העונשים שפורטו לעיל.

טענות הצדדים

5. מלכתחילה הופנה הערעור כלפי חומרת העונש, אולם במהלך הדיון לפני ביקש המערער עצמו - בנגד עמדת בא-כוcho - לחזור בו מהודיותו. לאחר ששמענו את דבריו המערער והוקרא לו כתוב האישום המתוקן, הסתבר כי הלכה למעשה מודה המערער בעובדות כתוב האישום ובקשתו לחזרה מהודאה נדחתה על אתר והדיון לפניו נמשך במתוכנותו המקורי, כערעור המופנה כלפי חומרת העונש.

6. נימוקי הערעור לא הופנו כלפי מתחם העונש ההולם אלא התמקדו במיקומו של המערער בקצתו העליון. נטען כי בית המשפט קמא החמיר עם המערער, בכך שלא נתן משקל להודאותו שניתנה בהזדמנות הראשונה ובנגד העצת בא-כוcho באותה עת, באופן המעיד על כנותה ולכך שאלמלא ההודאה ספק אם ניתן היה להעמידו לדין. לפיכך, מעבר לנטיית האחריות ולחסכו בזמן שיפוטי, שהובאו בחשבון לטובת המערער, היה בכך כדי להקל על מידת הלחץ הנפשי של משפטה המתלוונת. עוד נטען כי לא ניתן "משקל מסוים" לרצוץ המערער להשתלב בהליך טיפול, ולכך נוספת הטענה בדיון לפניו כי זה עתה שולב המערער בקבוצה "יעודית לעבריini מין; למצו המשפחתי העוגם; לכך שנייה אורח חיים נורטטיבי עד שנפגע בתאונות דרכים בעקבותיה שונה נתיב חייו; להעדר תמייה משפחתיות וביקורים באופן המחריף את משמעותו עונש המושך שהוטל עליו.

המערער עצמו דיבר לפניו בהדגשו, בין היתר, את רצונו בטיפול ואת טענתו כי מסר ממושך אינו המענה למצבו.

7. באת-כח המשיבה סמוכה יידה על גזר הדין ועל נימוקיו. לשיטתה, אין כל מקום להקל עם המערער, אשר בעברו הפלילי פגע פגיעות מיניות בילדות קטנות, לרבות מקרה קודם שניסיונותיו דומות למקרה הנוכחי, וכאשר העירות עליהם נדון המערער עתה תוך הפרת צו פיקוח, שניתן שישה חדשים בלבד לפני כן. בדבריה הדגישה באת-כח המשיבה כי המידע העיקרי בעונשת המערער הוא מידע המניה, בשל הסיכון הגבוה מאוד הנש�� מממנו וכן עמדה על הפגיעה הקשה בקטינה, שנפגעה ליד ביתה, הנאלצת לעبور למקום בו בוצעו בה העירות מדי יום.

8. עוד יש לציין כי בא כוחו של המערער ביקש כי נורה על דחית הדיון על מנת לאפשר למערער להשתלב בהליך הטיפול, כך שניתן יהיה לבחון את כנותו מאמציו וליתן לו תמריצ์ להתميد בהליך באופן שיביא לסיום התנהלותו הפוגענית ושייא תועלת לחברה. אולם, לא מצאנו להיעתר לבקשה, שכן מדובר נציגת שירות המבחן למבוגרים בדיון לפניו, כי ההליך הטיפול הדרוש למערער "ארוך כשנתים וחצי לכל הפחות".

עוד נציין כי מסקיר עדכני של שירות המבחן שהונחה לפניו עולה כי המערער מביע מוטיבציה להמשך טיפול בתחום עבירות המין, כי גובשה עבورو תוכנית רב שלבית וכי הוא שולב בקבוצה פסico חינוכית לעבריini מין.

9. לאחר שיעינו בערעור על צروفותיו, בגור דין של בית משפט קמא ובתסaurus עדכני של שירות המבחן, ושמענו את טענות הצדדים, את נציגת שירות המבחן ואת המערער עצמו, הגענו לכל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

10. בוגוד לטענת המערער לא מצאנו כי נפל פגם כלשהו במערכת שיקולי של בית המשפט קמא ובאזור ביניהם בקביעת עונשו בגין מתחם העונש ההולם. נהفور הוא, גזר הדין משיקף דין מפורט, מكيف וסקול של כלל הנסיבות הרלוונטיות. גם אנחנו, כבית משפט קמא לפנינו, התרשםנו באופן בלתי אמצעי כי המערער נוטה למזער מעשי וממידת אחראותו ואין בדבריו נטילת אחראות של ממש, אלא הטחת האשמות ותלונות כלפי גורמים חיצוניים. עמדותינו אלו של המערער, כפי שבאו לידי ביטוי בדיון, תואמות לתמונה העולה מתחסיר שירות המבחן ביחס לעוותי החשיבה בהם הוא לוקה, לקשיו לגלוות אמפתיה לאחר, לעמדתו הקורבנית, לקשיו בשיתוף הפעולה מול יחידת הפיקוח על עבריינו מין ולסירבו לטיפול הכלול קבלת טיפול רפואי. לפיכך, לא מצאנו מקום להקלת בעונשו ולקיצור תקופת מאסרו אר בשל הבעת רצונו בטיפול והתחלה קבוצה טיפולית.

יש לציין, כי רמת הסיכון הנש��ת מן המערער להתקנות מינית פוגענית - גבואה והטיפול הדרושים להורדת רמת הסיכון הוא טיפול ממושך, שהמערער מצוי אך בראשתו. لكن מתווסף עבורי הפלילי המכיביד, רובו ככלו בעבירות מסוימת סוג ממש, והעובדה כי המאסרים המרובים שריצה המערער כמו גם העובדה כי מעל ראשו היה תלוי מאסר מותנה וכך פיקוח לא הרתיעוו כלל. אכן, המערער זקוק לטיפול, והטיפול בו יועיל, ככל>Status, לחברה כולה ויש לעודדו לлечת בדרך זו. אולם בה בשעה, חובה על בית המשפט לשנות נגד עינוי את הילדה הקטנה שנפלה טרף למעשי הקשיים, שחיה וחיה משפחתה נטרפו משהותחו יום בהיר אחד למערבות מטלטלת שהסתה אותם לדרך ארוכה ומייסרת של התמודדות, יום יומ ולילהليل. בנוסף, על בית המשפט לראות נגד עינוי גם את אותם קורבנות עתידיים, שהרחקת המערער מן החברה תציל מגורל דומה. לפיכך, בצדק קבוע בית המשפט קמא כי "שעה שמדובר בעברין מין רצידוייסט, נעדר כל הרתעה אישית, וישנו חשש כי עם שחרורו יחזר לבצע עבירות, או אז זהה המקרה שאין די ברטוריקה מחמירה, יש לבקר את האינטראס הציבורי לאפשר לדיני העונשין לעשות את שלהם וילגדור את הפרצות". בכך תינתן הלכה למעשה הגנת בית המשפט לכל אותם קטינים וחסרי ישע מפני מעשי הרעים של הנאשם".

גם הקביעה כי אין בנסיבות חייו של המערער – שחלקו נוגע לעניינים שהתרחשו לפני שנים רבות – כדי להצדיק התחשבות בקביעת מיקומו במתחם העונש, מוצדקת ואין להתערב בה.

11. לבסוף, נציין כי על פי האמור בתסaurus העדכני, המערער אף טרם שילם את הפיצוי שהוטל עליו, חרב הזמן ש עבר, וגם נסיבה זו עומדת לו לרוץ שעה שהוא מבקש הקללה בעונשו. ברى, כי הפיצוי נועד לסייע לקטינה להתחילה בתהליך שיקום, הצפי להיות ממושך ואשר הכרוך בעלות כספית גבואה, ואי תשלום, מבלי שניתן לו הסבר, הינה נסיבה המקשה על הקללה עם המערער (ע"פ 6421/11 סמרי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (29.5.2012)).

12. לאור כל זאת, גזר דין של המערער משיקף, כנדרש וכראוי, את שאט הנפש והגנאי שבמעשיו החמורים של המערער, תוך מתן ביטוי הולם לטיכון הגבואה הנש��ת מממנו ולצורך בהרחקתו מן הציבור בשל כך. נוכל רק לكون, כי המערער יירתם לתהליך טיפולי ממשמעותי, שהוא בו כדי להפחית מידת הסיכון שנש�� ממו, לתועלתו האישית

ולתועלת החברה כולה.

.13 סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"א בכסלו התשפ"ב (25.11.2021).

שפט

שפט

שפט